

Hogy vagy kör.

Imádság: ige, mi szólított meg, mi helyeződött a szívedre az igeszakaszból: Jn 19,17 – Jn 20,29.

Köszönöm a megtestesülést, földi életedet.

Engedelmességedet a kereszthalálig.

Köszönöm, hogy elvégeztetett. És hogy elvégeztethetett.

És köszönöm, hogy nem fejeződik itt be a történet.

Hogy győztél az ördög felett, hogy megváltottál,
hogy első lettél az élők közül, és velünk élsz ma is. Ámen.

Négy rövidebb igeszakaszt vettem ki a teljes szövegből.

Jn 19,17-20. ... ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya-helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. Pilátus feliratot is készített, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust.

- Ez az igeszakasz a szokványos módon nem elemezhető (nem szétcincálható...) – nem is elemzik... Mégis szükség van erre. Ezért kezdjük bele.
- Kereszt: zsidóknak ószövetségi átok, fán függ, Absalom, aki Dávid ellen lázadó fia volt akad fenn egy fán. Róma: legalja bűnözők kivégzési formája. Legaljának a legalja.
- Három nyelven készült a felirat (Lukács és János görög latin és héber) – szimbólum, hogy mindenkinek hirdesse, hogy a zsidók király és nem a zsidók királya vagyok. Amit megírtam azt megírtam – mondja Pilátus.

Hol állunk mi ebben a vitában? Csak Jézus mondta magáról, hogy ő király, avagy igaz-e a mi számunkra is az, hogy Jézus király? Mennyire tudjuk átérezni ezt? Mit jelent nekünk ez itt és ma? (Fontos volt itt a beszélgetésben, hogy az igazi király nem hatalom, hanem mindenkiért felelős.)

- Számos beteljesülése az írásnak: megfeszítés, ruhán osztozás: a katonák sem értenek meg semmit Jézusból. Számukra ő csak egy varrásmentes felsőruha, köntös, amit ki lehet sorsolni. A következő szakasz is írás beteljesülés.

Jn 19,28-30. Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: Szomjazom. Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve izsópra tűztek, és odatartották a szájához. Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét.

- Szinoptikusoknál Jézus halála: hangosan felkiáltott és a templom kárpitja **föülről** az aljáig kettéhasadt: szabad az út Istenhez! Föülről: Isten hasította ketté. **Új viszony ember és Isten között.** Ott: hihetetlenül dinamikus. Itt: mély csend.
- János: Tetelesztai: elvégeztetett. Perfektum. Nem visszafordítható, nem visszacsinálható.
- Nem magyarázunk, nem visszük el a gyülekezetet az első századba, mert Jézus jön ide hozzánk. Nem tudósítás, mert mi is ott vagyunk benne és vele.
- Saját történetem. Belépésem Urunkba. Nyugalom. Lásd részletesebben itt: <https://www.youtube.com/watch?v=n-WPTGpSv1l>
- Minden kész. Örökké. Győzelem az ördög felett.

A Szent Sír templom a kép centrumában (a fekete háttérnél) a Szent Sírral, a Golgotáról fotózva. Figyeljük meg, hogy milyen közel van a kettő egymáshoz! A kép előterében a gyertyatartókkal teli rész a meghalt Krisztus teste kiterítésének a tradicionális helye. A kép bal felső sarkában, ahol a tömeg van, az oszlop által takartan van az a hely, amit a hagyomány Mária Magdaléna és Jézus a következő igeszakaszban való találkozásának helyének tart.

Jn 20,11-18 Mária pedig a sírbolton kívül állt és sírt. Amint ott sírt, behajolt a sírboltba, és látta, hogy két angyal ül ott fehér ruhában, ahol előbb Jézus holtteste feküdt; az egyik fejtől, a másik pedig lábtól. Azok így szóltak hozzá: Asszony, miért sírsz? Ő ezt felelte nekik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették. Amikor ezt mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az. Jézus így szólt hozzá: Asszony, miért sírsz? Kit keresel? Ő azt gondolta, hogy a kertész az, ezért így szólt hozzá: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom. Jézus nevéen szólította: Mária! Az megfordult, és így szólt hozzá héberül: Rabbuni! – ami azt jelenti: Mester. Jézus ezt mondta neki: Ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj az én testvéreimhez, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez. Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki.

- A sír Arimathiai József sírja volt, amely közel volt a Golgotához.
- Chesterton angol író szentföldi útja után előkelő asszonnyal találkozik, járt-e Jézus sírjánál? Épek-e még a csontjai? (Nemcsak a hölgy volt ilyen buta, én magam is. Jónéhány éve egy barátommal beszélgettünk, és szóba került egy "botránkozást" is okozható szakasz. Erre azt mondtam, hogy "erre még Jézus is forogna a sírjában..." utána kaptam a fejemhez. "Én marha! Hát nem forog!! Hát nincs ott!!!")
- Jézus kertész: ez egyfajta utalásként is értelmeződhet a Paradicsom büntelen állapotába való visszatérésre.
- Rabbúni! Képzelnék el, milyen hangon mondhatta, sikolthatta ezt Mária Magdaléna.
- Mária Magdaléna: a húsvéti ember látó ember. Ajándékozó ember, örömvivő ember. Nem teheti meg hogy hallgasson!

Mennyire vagyunk mi örömvivő emberek? Mennyire adjuk át mi a feltámadás, a megváltás, a húsvét üzenetét?

Jn 20,27-29. Azután így szólt Tamáshoz: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő! Tamás pedig így felelt: Én Uram és én Istenem! Jézus így szólt hozzá: Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak, és hisznek.

- Sören Kierkegaard: a zárt ajtók evangéliumának hívta az ez előtti részt. Hiába zárjuk be az ajtót: Jézus bejön! Ő nyomja le a kilincset, nem nekünk kell ajtót nyitni. Reménykedjünk ebben! Hagyjunk erre esélyt!
- Jézus keze és oldala: fontos történések ezek mutatván azt is, hogy Jézus nem kísértet, nem látomás. Lukácsnál (és majd később Jánosnál): sült halat eszik.
- A többi tanítvány Tamáshoz: Láttuk az Urat! Képzeljük ezt is el, hogy milyen hangon lehetett mondva – mint ahogyan az Én Uram, és én Istenem!-et is.
- Jézus nem utasítja el a kételkedő Tamást, hanem ad neki még egy esélyt. A Tamás-féle jelenet ábrázolásaiban érdemes Tamás szemére figyelni, ahogyan nézi Jézust (és Jézus nézi Tamást).

Tamás és Jézus a kölni oltárképen.

Tamás kételye mindannyiunk kételye. (Az én hitem a kétely olvasztókemencéjén ment át – Dosztojevszkij.) Mennyire valljuk be magunknak a kételyeket? Mennyire viseljük el a megingásokat? A lelki szárazságot? Mennyire őszinte a hitünk?

- Boldogok, akik nem látnak és hisznek. Nem kell mai csoda, hiszen a csoda az, hogy Jézus itt van velünk. A csoda a Szentlélek jelenléte, amelyet Jézus a leheletével adott oda a tanítványoknak: vegyetek Szent Lelket!

Mennyivel jobb az, hogy nem látunk? (Jézus fekete vagy fehér? Barna vagy vöröshajú? Kékszemű vagy sötétbarna?)

Mennyire érezzük azt, hogy látás nélkül is hiszünk?

- Közös imádság.
- Hirdetés: két hét múlva mennybemenetel :) Vizsgatanításom: Grendorf Péter és egy-két gyülekezeti tag is lesz. Fogadjuk őket szeretettel.

Utóirat: elnézését kértem mindenkinek, hogy a mai alkalmon kicsit felkészületlen voltam, hiszen a bibliakörre készülõ testvérünk sajnos az előző nap kapott oltás miatt belázasodott, és így csak "helyettesként" tartottam meg a bibliakört. Köszönöm Urunk kegyelmét mindebben, imádkozunk testvérünkért.